

на, защото зжбитѣ ѝ сж бѣли като на куче, а кожата розова, като *бермудски* картофъ.“

Татуиране на тѣлото. Обикновеното боядисване лесно се изличава. За да се запазятъ шарилкитѣ за дълго врѣме, дивацитѣ сж измислили да се *татуиратъ*. Тѣ пробождатъ, или надраскатъ кожата си съ остъръ предметъ. И когато тѣзи драскотини заздравеятъ, оставатъ свѣтли петна, които никога не се заличаватъ. Това се казва *татуиране*. Едни диваци правятъ съ остри камъни рѣзки по кожата ти, като въ продупченитѣ мѣста турятъ нѣкаква боя. Когато раничкитѣ заздравятъ, кожата остава шарена.

Главатаритѣ на дивацитѣ, шарятъ не само тѣлото, но и лицето си. По лицето си тѣ носятъ особено украшение, което никой другъ не може да носи. То е тѣхния гербъ.

Други диваци се татуиратъ съ игла и конецъ. Най-първо натопяватъ конца въ масъ и го начернятъ съ сажди. Следъ това го промушватъ съ иглата подъ кожата. Когато раната заздравѣе, черниятъ конецъ завинаги остава подъ кожата и прави черна чърта.

